

Δευτέρα, 5 Οκτωβρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

Θέμα: «Συνεπιμέλεια τέκνων»

Τον Ιανουάριο του 2020, ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Τσιάρας εξήγγειλε αλλαγές στο καθεστώς της επιμέλειας τέκνων διαζευγμένων γονέων, σημειώνοντας πως «είναι πλέον αρκετά ώριμη η στιγμή και η πραγματικότητα, για να ανοίξουμε ένα γόνιμο διάλογο, να εξετάσουμε και να καταλήξουμε σε ποια κατεύθυνση θα κινηθούμε ώστε να αντιμετωπίσουμε, μέσα από την αναμόρφωση του οικογενειακού δικαίου την κακή χρήση της επιμέλειας που οδηγεί στην αποκοπή του παιδιού από τον ένα γονέα, με αποτέλεσμα το συμφέρον του -που όλοι επικαλούμαστε- να πηγαίνει περίπατο», χαρακτηρίζοντας «κοινωνικά και νομικά απαράδεκτο, να είναι αποκομμένος ο ένας γονέας από το παιδί του», τονίζοντας ότι παραβιάζονται έτσι τα δικαιώματα πρωτίστως των παιδιών και μετά των γονέων και σημειώνοντας από το βήμα της Βουλής πως η κυβέρνηση «φιλοδοξεί όλες οι διαδικασίες να έχουν ολοκληρωθεί μέχρι το ερχόμενο καλοκαίρι», δηλαδή το καλοκαίρι που μόλις πέρασε. Σημειώνεται ότι η πραγματικότητα, ως έχει σήμερα, εξακολουθεί να στερεί από τον ένα γονέα το δικαίωμα να συναποφασίζει και να περνά ποιοτικό χρόνο με τα παιδιά του, και από τα ίδια τα παιδιά την ευκαιρία να μεγαλώσουν και με τους δυο τους γονείς ακόμη και όταν αυτοί έχουν χωρίσει.

Στα τέλη Ιουλίου εισήχθη με τροπολογία στο φορολογικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών τροποποίηση του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με την οποία στο νέο άρθρο 1519 του Αστικού Κώδικα προβλέπεται πως και οι δύο γονείς θα έχουν λόγο σε σοβαρές αποφάσεις, μη επαναλαμβανόμενες, οι οποίες αφορούν το μέλλον του παιδιού τους, ακόμη κι αν ο ένας ασκεί την επιμέλεια, με δικαστική απόφαση.

Όμως, αυτή η αλλαγή κρίνεται ως ανεπαρκής, δεδομένου του ότι αφορά την επιμέλεια του ανήλικου τέκνου που ασκείται από τον ένα μόνον γονέα, και τη διεύρυνση της, αντί για την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος συνεπιμέλειας.

Και κρίνεται ανεπαρκής όχι μόνο σε σχέση με τη θέση του ΜέΡΑ25, το οποίο σεβόμενο τα δικαιώματα τόσο των γονέων αλλά κυρίως αυτά των παιδιών, τάσσεται υπέρ της συνεπιμέλειας των τέκνων όταν αυτό είναι δυνατό και δεν βλάπτει την ανατροφή και την ψυχολογική ανάπτυξη των παιδιών, με γνωμοδότηση ειδικού πριν την απόφαση του δικαστηρίου, που θα κρίνει τις συνθήκες αλλά και την καταλληλότητα ή μη μιας τέτοιας απόφασης, αλλά και σε σχέση με τις ίδιες τις παλαιότερες εξαγγελίες του κ. Υπουργού.

Με τον ίδιο τρόπο θα πρέπει να διευθετούνται τα οικονομικά ζητήματα ώστε να μην 'τιμωρούνται' τα παιδιά αλλά ούτε και ο ένας από τους δύο γονείς για την επιλογή του διαζυγίου.

Θυμίζουμε εδώ το Ψήφισμα 2079 (2015) για την εναλλασσόμενη κατοικία από το Συμβούλιο της Ευρώπης, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη καλούνται «5.4. να εξαλείψουν από τις νομοθεσίες κάθε διαφορά μεταξύ των γονέων που έχουν αναγνωρίσει το παιδί τους που βασίζεται στο εάν έχουν τελέσει γάμο ή όχι», «5.5. να εισαγάγουν στη νομοθεσία τους την αρχή της εναλλασσόμενης κατοικίας των παιδιών μετά το χωρισμό» και «5.7. να λάβουν υπόψη την εναλλασσόμενη κατοικία κατά την απονομή των κοινωνικών παροχών».

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

— Τι προτίθεται να πράξει ώστε να μην 'τιμωρούνται' τα παιδιά αλλά ούτε και ο ένας από τους δύο γονείς για την επιλογή του διαζυγίου;

— Θα προβεί ο κ. Υπουργός σε ουσιαστικές τομές που θα αγγίζουν το χρόνο που θα αφιερώνει κάθε γονέας με τα παιδιά του, το δικαίωμα των πατεράδων να συναποφασίζουν και να περνούν ποιοτικό χρόνο με τα παιδιά τους και, τέλος, την οικονομική διευθέτηση μεταξύ των γονέων;

— Δεδομένης της κρισιμότητας του ζητήματος και της εξειδίκευσης που απαιτείται, πώς μπορεί να διασφαλιστεί εν όψει ενδεχομένων αλλαγών η μέγιστη δυνατή διαβούλευση με φορείς, ειδικούς, τους άμεσα ενδιαφερόμενος και την κοινωνία εν γένει, σε βαθμό μεγαλύτερο από τον συνήθη και θεσμικά προβλεπόμενο;

Η ερωτώσα βουλευτής

Μαρία Απατζίδα